

โคลงประทุมลังกา

1. ชุนเขาเมรุมาศสร้อย	สุตาไลย เลิศเอย
พรหมพราปกलयเขียนไข	ข่าวสร้อย
ไอศวรรอรุงใน	สววรรค์เดช คตเอย
แปลงกาพย์กลอนเจ็ยซ้อย	ช่วยเพื่อญทิพย์ดา
2 ศรีศรีสวัสดิ์ศรีสร้อย	สารสวัสดิ์ สว่างเอย
กลอนกรรโลงฤกอรรด	กล่าวแกลิ่ง
แปลงถวายนางกษัตริย์	นงนาฏ นุชเอย
เจลดต่ำบลแจ่ง	ชื่อชั้นสังกา
3 หิมวันต์วิเวกด้วย	คาวบส
จามปาสะหริสค	เสกสร้าง
ชะดาท่านทานทศ	ตระโมกษ์ ทำแล
ประเจกผีนภาคกว้าง	อาจน้อมพระสีขี
4 อรัญวิเวกเข้า	พรหมจา - รัตเอย
ศีลส่องใสอัทมา	เสพสร้าง
ชมญานนิพพิทา	สูงส่ง สุดเอย
เสวยบุญแก่กว้าง	ชีพซ้อยมูลผล
5 ตระพังปฐุณริกซ้อย	ผกกาญจน์
ร้างาดศรีสคราญ	น่านน้ำ
ทั้งหาวมิปุนปาน	ใสส่อง สุดเอย
มีมีไกลไกลักล้า	แห่งห้องอัทมา
6 สระศรีโสภิตด้วย	ดวงมัลย์ มาศเอย
หอมกมุทเคียรคาร	คายพร้อม
อุบลเบ่งบัวบาน	ผลิดอก นิ่งแล
นิลเพศเพียงเพียงข้อม	เพริศพร้อมจงกล
7. ยามพระลูกแล้วจิ่ง	ชำระ
ลงสู่อาโปสระ	ชุ่มเข้า

แลจะปวงย่อมหายพระ	จรขึ้น บานเอย
แยงพ่อคูแล้วเล่า	ลวดล้วนแบ่งบาน
8 ดวงเคียวแบ่งก้าน	ไยเขสร
แวนใหญ่สูงสุทร	เต็มตั้ง
สังกาแก่ใจจร	ระนึ่งนึ่ง ในเอย
ฤมีบานเช่นจิ้ง	คอกนี้ ยินชะใด
9 จิ่งลุลยท่องแล้ว	ลงไป
ยินยากสังกาใจ	จิมใกล้
กมลเอื้องยังใจ	บ่ท่อง ทัดเอย
เจียรจิ่งไยสร้อยไม้	จวบเจ้าทิพย์นาง
10 ดาวดิงส์เจียรจากไอ	ปปาดิก
ลงเกิดกลางปฐนริก	ช่อช้อย
วรโสภณานิก	สิบเท่า เทียมเอย
บุญสมภารแน่นน้อย	เสพย์สร้างบัวราณ
11. ครันหันธิดะให้	ทาริกา
กล่อมเกลี้ยงศรีกัญญา	ลูกเต้า
เอาอวลสู่ศาลา	มีพักยาก เมินเอย
หาชวากมันตางเข้า	ม่วงไม้มุกมัน
12 พิทักษ์ถึงขวบเข้า	โสพลส ราชเอย
ใครมีเดิวสาวพรต	แทกได้
คารกาอำรุงรศ	โถมรูป งามเอย
พระแทกนามน้องให้	แวนฟ้าสุวรรณิ
13 พระศกสอเอียงให้	ทศไ নয় เนตรนอ
โสภิตพนิดาใด	บ่เพียง
มกุฎจุมปาไตร	ภพโลก นี้เอย
ริรำชมแก้วเกลี้ยง	มีเสี้ยงสุดกระนิง
14 สุรางค์นเรศแล้ว	อัมรินทร์ ราชเอย
ลอยลงแหล่งตนศีล	เสพย์สร้าง
เทพให้ธรณินทร์	หวังใคร ฐูเอย

ว่านงไวยนาฏน้อย	ล่องด้าวแดนใด
15. คาวบสัคคบอกเบื่อง	สรรพการ กล่าวเอย
อินทร์จึงเสลยสาร	คอบถ้อย
ศรีนงไวยเขวามาลัย	อยู่เยื้อง ใดนา
เชิญบอกบทเสียงซ้อย	แต่งตั้งชูประการ
16. เท่าควรธรรราชไท่	นิมิตสถาน
พร้อมโกชนกฤษณาการ	แผ่นผ้า
พันตาราชสาธุการ	เนรมิต เลิศแล
ยังปราสาทแก้วกว้าง	เสพสร้างเสวยสวรรค
17. พิศพิโรจน์เรื่อง	เรื่องไร
ปราสาททิพย์อันใส	สว่างพร้อม
อาภรณ์ภัตราไตร	ทิพย์โกชน ดิถรา
เอาเอกองค์น้อยน้อย	อยู่สร้างเสวยรมณ
18. เนสาทจรป่าโพ้น	ไปหัน
อาศรมทิพย์พิมาน	จึงเสร้าง
ถามพระระระสีสัน	ใดแน่ นี้เอย
เชิญบอกบทหันแจ้ง	จิมเจ้าเสลยสาร
19. เนสาทคันรอดเท่า	กาสิ
เมื่อไขข่าวอันมี	เจื่องเจ้า
เทวีแห่งพระระสี	ธิดานิ่ง งามเอย
คือจากเจียรฟ้าเต้า	ลูกไท่ทรงธรรม
20. เสิ้งลักษณะสุดสว่างเสียง	ไตรตรึงส์ ราชเอย
โงงเขตในระมิงค์	มิ่งหล้า
สิบสองโยชน์ยาวอิง	ยินยาก เติบเอย
สุดสว่างหกห้องฟ้า	ฟากด้าวติงสา
21. นรินทร์เนรศเค้า	กาสิ
ธ ทรงปรเมศมี	บ่น้อย
ดักสิลาเลิศไมตรี	ออกอุ้น เขยเอย
สุขสามส่วนคู่สร้อย	ชั้นซ้อยทีฆา

22 พารมณัรรมเขศเนื่อ	นพมัลย์ แม่อา
สวาทหวังยลศคราญ	แก่ไท้
ใคร่เจียรจรยั้งสถาน	ควงเทพ ทิพย์เออย
ผจงเจตน์ถึงหน่อไท้	นาฏน่องทิพย์อวล
23 บพิตรภูวเดชไท้	ให้หา
ปลกป้าวพลเสนา	เหมียคหมั้น
จตุรงคनिया	ขอโยชน์ ไปเออย
เนสาทพรานเนื่อนั้น	แต่งตั้งมัคคุเทศ์
24 คันว่าลอรอดโพ้น	ไพรสถาน จอดเออย
ปลงปิ่นขันทวาร	รอบแล้ว
ไปทูลนมัสการ	ปีตุราช องคั่น
จักขริงขอน้องแก้ว	กล่าวแก้ปฎิสันธ์
25 พระผู้เป็นพระเนตรแก้ว	แก่นตา
เป็นเฉลิมแก่พรหมจา -	ริตรู้
เชิญท่านทอศธิดา	เด็ยวรอด เรียมรา
ขอแก่พระเผ่าผู้	ผ่านแผ้วอภิญญา
26 รัตสีเจียไว้ว่า	สุมา
เป็นนิमितมวลมมาลา	กล่อมเกี้ยว
ทูลขอทิพย์มาลา	ควรยั้ง ดีเออย
ญิงข่อมเป็นเสี้ยนเสี้ยว	แก่ผู้พรหมจรรย์
27 เมื่อยามจักได้ดอก	บัวใส
สังกาแก่ดวงทัย	ดอกนี้
ยังบ่บานบังไถง	สั่งอยู่ สันนี้
คอยกล่าวสังกา	บอกเบื่องบ่งนาม
28 ฤยิตนพ้อแสรัง	เสลยสาร
มหาราชตนทรงญาณ	ผ่านหล้า
หากจาจบไซขาน	ยังชื่อ อวนนัน
เอาอนงค์น่องหล้า	มอบหื้อไท้เทอญ
29 บพิตรภูวเบสรเจ้า	จักรี

รับว่าสาธุการก็ดี	คั้งนี้
ป่าวพลหมุ่มมนตรี	หาชื่อ อวลเอย
ไครอาจยังรู้ก็	ก่อนได้รางวัล
30 เสนาอำมาตย์ผู้	มีประญา
ต่างตนรำพิงหา	ชูผู้
ฝูงโคใบปุตสา	ยินยาก นักแล
คอยแต่ชมนั้นรู้	คั้งนี้เป็นนาน
31 บพิตรเมื่อบอกให้	ชฎิลธารณ์
รอยชื่อศรีเขวมาลย์	คั้งนี้
ควาบสมิวางาน	ดาแม่ เมื่อเอย
ไซชื่อน้องนุชก็	มีหื้อทานศรี
32 อนิมิตเกิดแก่เจ้า	พารา
จิตเจตน์กระนิงหา	ชื่อให้
พอนนำนึ่งไคลคลา	เจียรจาก ไปแล
มีหุ่งนามน้องให้	นึ่งแก่นแคนทรวง
33 ไพรพฤกษ์ปีศาจเสื่อ	สิงห์เสื่อ
ฝูงไพร่ต่างก็เมื่อ	เบือเสียง
ควรเราเท่าดีเมื่อ	ตามเมื่อ ยามเอย
คั้นตู้ผู้กล่อมเกลียง	เกิดเกล้าบังคม
34 พี่พรองอุ้มซ่างใส่	ตักควร ง่ายเอย
จึ่งออกโอยฐ์นามสงวน	ง่ายได้
พรองศรีแม่มากวน	ใจพี่ ทุกข์เอย
ใจพี่เอาว่างไป	หมาดไหม้ถนอมตาย
35 จักชมเขววยอดมือน	นพมาลย์
ปานเพียงถึงมรรคญาณ	ก่องแก้ว
สดับพวกกองหาญ	หาเครื่อง ครัวเอย
ถวายบังคมพระแล้ว	ลวดเกล้าคลาดคีน
36 เมื่อนั้นน้องน้อยอ่อน	อัปสร
ทรงประหนิมอาภรณ์	แงหง้า

ไขทวารทิพย์เบงชร	สถิตย์อยู่ ขึ้นเอย
เสลดกลอนกวนเพื่อฟ้า	ผ่องแผ้วพิจารณา
37. บพิตรชูรยาศรย้าย	แยงยล
หันทิพย์องค์งามตน	อยู่หยิ่ง
เสียบทรวงดั่งศรสน	พิชปวศ ปิ่นเอย
ปวศปานเพศเพียงน้อง	บ่หื้อทานนา
38. เป็นเฉลิมแก่โลกหล้า	ควรรี รำเอย
ควรรกล่าวสรรเสริญดี	อวดอ้าง
ควรรเทียวระชาติ	ภาวะโลก นี้เฮย
ควรรแม่เป็นเจ้าซ้าง	ร่วมชู้องค์เรียม
39. ดวงเดียวเจียรจากฟ้า	แหล่งสวรรค์ โลกฤ
ลู่ดวงลงธรณีอัน	แหล่งหล้า
ยลเยี่ยงสุดาสวรรค์	ทิพย์หยवाद ลงนา
ลงเกิดกลางห้องหล้า	นี่หนี่คูจเดียว
40. ดวงเดียวเป็นปิ่นเกล้า	ชมพู่ ทิปเอย
บุญจ่องชีพริตชู	คู่ชู้
จอมศรีตำบุญตรู	ตราโลก เลิงเอย
คาใดเรียมใครรู้	จึงได้ยินยล
41. ระลึนิวางวาดไว้	เจ็บเช่น เจตเอย
ปิ่นปวศยินไถง	ชีพชู้
วนิดาค่วนมาไซ	ชีพริต พลันตรา
ปิ่นพิศแก้วกู่	กอบกู่ทรวงเรียม
42. ทรวงเรียมชะราบร้อน	ดวงแด
วานพระพันตาแล	ส่องรู้
นับปีมีผวนแพ	ผายผ่อ อวลเอย
ละพีหมองหม่อมชู้	ชีพได้เวทนา
43. เล็งลักษณ์พระเศศเกล้า	โมพี แม่เฮย
เป็นปิ่นเฉลิมโลกีย์	โลกหล้า
มกุฎตำไสดี	พิโรจน์ เรื่องเอย

คือตั้งเจียรจากฟ้า	เทศท้องสุราไลย
44 พาหานายเนือกน้อม	พงางาม ยิงเอย
จนเงื่อนเอราราม	ราชท้าว
ยลโถมเอ้ออกตาม	ทรวงขอบ ชูบเอย
ไวย่ายลน่องหน้า	นาฏหื้อฤคิตาล
45 ปีนพิษพรานต่อตั้ง	คักชัย
ยาถูกยั้งรู้หาย	ห่อมได้
ปีนอวนถูกคักชัย	ยินยาก ยิงเอย
จูงสงวนศรเจ้าไว้	เท่าได้ถนอมคาย
46 พระบพิตรเจ้าจิง	เสลยสาร
ค้อยอยู่นอนงคราญ	เจื่องเจ้า
ยามใดได้ยลสถาน	จวบชื่อ อวนนัน
เรียมจิงลุน่องหน้า	นาฏให้สมสมร
47 จักลาคะน่องอยู่	เสวยรัฐ
เมื่อเมืองพีแสนคลัด	คลังแก่น
มีอาจอยู่พ่ายพลัด	นักเรศ นานเอย
เต็มอยู่นานนักแม่น	มีได้ชมสมร
48 ไพรพฤษ์เหวหาดขว้าง	เขาวาง
เสื่อสิงห์กระทิงกวาง	มั่งหมั้น
เชิญศรีสว่างสรรพางค์	เหมเวศน์ เดียวเอย
เป็นเพื่อนนกเนื้อเหลัน	อยู่ร้างแรมพนม
49 สังกานุชนาฏแสรัง	สานเสลย
บพิตรจาใดเลย	จิงฝ้าย
อะสังฟังฤาเหย	ปลงเปล้า สันนิ
เจียรจากเราน้องให้	แม่นถ้ำฤาควร
50 บพิตรภิษกสร้าง	สมภาร มากเอย
แผ่ภาคผืนบาดาล	ด่านหล้า
ฉิ่งเดียวเป็นปนิธาน	บ่ลู่ ล่วงเอย
ก่อนเก่าเราแหล่งหล้า	โลกเทียน นินทา

51. ยังมีเครื่องเขาแก้วชื่อ	อาสา
ทรงรูปพันปีตรา	เกิดกล้า
วรจิตรแทกเทียมดา	แดนเทพ ทิพย์เอย
เป็น โอสถเฟื่องฟ้า	เกิดกล้า ดาวดิงส์
52. ผลพฤษ์หน่วยหนึ่งนั้น	ทิพย์บาล
กินแล้วชื่นเซยหวาน	ชะราบเนื้อ
เสาะแสวงสี่เดือนนาน	ห้องเทพ ทิพย์เอย
สังสวาทชมนั้นเนื้อ	เล่าหลั่นศัพท์
53. พันปียังถ่อมถ้ำ	ถนอมรส ราชเอย
พระชมกลั่นคันทรส	บ่ถ้ำ
ลาสาละสบถ	เจียรจาก วางเอย
เท่าบ่รู้เพื่อฟ้า	เปื่อนใบ้ มายมโน
54. บพิตรก็หากได้	ฉนำเดียว นิ่งเอย
ฤพล่อยอวตองค์เปลี่ยว	เปลว้าง
แสนปีมีกลมเกลียว	พ้อยอยู่ พรองเอย
สังว่าละน้องร้าง	อย่างนี้ฤกควร
55. เชิญดูเอียงอันนั้น	อมรา ราชเอย
สามส่วนพันเป็นตรา	ชอบเฝ้า
ยังดูลาภผาณา	วันนึ่ง แพ้คา
ฤค่างนุชน้องหน้า	นึ่งนั้นฉนำเดียว
56. เอียงอันเชื้อข้าส่วย	สนมสนอง
ใครปล่อยเสียเพียรปอง	เปลี่ยว้าง
รามราชสีดาพรอง	กันก่อน วันนึ่ง
แหนมว่านิราศร้าง	หากได้สมสมร
57. ยิงอันเชื้อข้าเลี้ยง	สมสนิท ราชเอย
เชิญราชอย่าเอาหวัด	หมิ่นสั้น
ก็จักหากสมฤทธิ	วันนึ่ง แพ้คา
ใครบ่ห่อนห้ามหัน	อาจหือเสียบญู
58. เชื้อไคน่าแต่งอ้าง	อดสา

ปราโมทย์คือหัตถา	อาบอ้อย
อย่าสดับพวกพลพา	ราธิบดี เมื่อเอย
เชษฐิเบศเจ้าช่อช้อย	ถ่อมถ้ำเสวยรมย์
59 กาสีธิเบศเกล้า	พระสัตถา
ฟังสำเนียงนงพงา	ตอบต้าน
จักคลมีเป็นอาทวา	ว่างเปล่า ออกเอย
ปลงปาวพลเท่าล้าน	เล่าเล่ากินสฤติย์
60 ชุมนุมาตย์หื้อ	หานาม นาฏเอย
สืบชื่ออันไปถาม	บ่ได้
รัตตินทิวายาม	ยินค้าย คืดเอย
วานชูจิมต้นไม้	บอกเบื่องทิพย์นาม
61 ชุนเขาเมรุมาศฟ้า	สุธาธารณ์ ท่านเอย
รับช่วยเรียมวนวาน	ชื่อชู
ทะรงทุกข์กับกการ	นำแม่ เมื่อเอย
นามนาฏไคร่ได้รู้	บอกเทอญเทพสวรรค
62 อารักย์ทุกเทพไท้	ไพรพฤกษ์ ท่านเอย
วานช่วยตุระนิก	ชื่อชู
เทพท้าวช่วยคูตริก	นามนาฏ นุชทรา
ฤาเมี่ยลเขื่อนผู้	เผ่าอันอัปศรี
63 ชุมเทพขุนหีกห้วย	หินเหว ท่านเอย
ตายกว่าฤามาแล้ว	โลกไว้
อาตุรเกิดเป็นเปลว	เพลิงลวาค ลนเอย
สังมีมาร่วมไท้	เสพสร้างสมภาร
64 พี่วานฟ้าหลากหล้า	หลวงหลาย แม่เนา
วานพี่เทียมชูหมาย	เหมียดหมั้น
วานฝนสว่างสุดสาย	ฝั่งฝาก อวลเอย
พระเสธารทั้งห้า	ช่วยชูชูขวัญ
65 ตนองค์เล่าอ่อนเนื้อ	นุชศรี สว่างเอย
ฤามีปลงปราณี	โลกแจ้ง

ปลิดปลงดวงฤดี	จิตเจตน์ เรียมทรา
อย่าหือรั้งเรือแล้ง	ล่องหันฤทวาร
66 กัทลีคือเทพไท้	องค์เภา ยิงนอ
รอยรูปอินทร์ลงเหลา	บอกเบื่อง
ทั้งตนจักหวังเอา	นุชนาฏ เดียวเอย
ถวายเป็นพูน้องเนื่อง	ชื่นชุ่มหมขวัญ
67 สงสารสุดที่น้อง	นพคุณ ภูนา
นงพงมาช่วยหนุน	เจตน์ไว้
คำไขไหลอนมาสูน	ใจพี่ นักเอย
บ่หวังไผเลยไท้	เท่าเจ้าสุดกระเนิง
68 วันคืนพรองคู่น้อง	มาสม สวาทเอย
ครองคู่หน้าภิรมย์	กล่อมเกลี้ยง
กล่อมเกี่ยวแนบนิจชม	เชยชู้ ยามเอย
เชยชู้ยามถ้อยเพียง	เท่าให้ถนอมคาย
69 วันคืนพรองคู่น้อง	เทียมสมร แม่เนา
สุรียาจากเจียรจร	ตอบถ้อย
ในทรวงคู่คือสร	รามราช วางเอย
เพื่อสมภารเก่าข้อง	ขอดไว้ในพนม
70 เลงแลพระเกศเกล้า	มวยมัด
เจียวเคลือบกูปนิลรัตน์	สว้ายเส้น
โถมศรีแม่เพื่อนพิศ	หัทเยศ เรียมเอย
ไผบ่ชมเท่าวัน	เช่นอันวิราคา
71 พี่ไช้ชมแมกไม้	รังเรือง เนอนาย
เรียมเจียรจากสถานเปลื้อง	เปล้าแล้ว
บ่ปลงแก้คำเคริง	ไกลคั่น สันนี้
เรียมราชหวังน้องแก้ว	เที่ยงได้นำสนอง
72 พิศยลพระเนตรหน้า	จันทร์เฉลิม
พิศนุมาจุมเจิม	แน่น้อง
ฉลองสะไบเฉียงเต็ม	ปักปาด พิษเอย

พิษปวดปักเสียบต้อง	ที่ช่องถนนอมคาย
73 จอมศึกรบปราบได้	เป็นเฉลิม
รามรบลังกาเดิม	คว่นได้
จอมศรีแม่เดิม	ปักพี ครานี
มีห่อนหายห้ามได้	บาดไว้แสนรอย
74 บาดรักราชเท่าร้อย	ป็นสวน
ใส่ยาเยียวยังควร	ห่อมไข่
อกเรียมปวดพิษอวน	บ่ห่อม หายเอย
เว้นแต่นุชน้องไ้	ถอดท่อนพิชยา
75 สรรพวงค์พระบาดหื้อ	ใจเจ็บ เช่นนอ
คือบาดชู้พันเล็บ	ช่วนซ้ำ
อวนศรีแม่มาเหน็บ	หมายพี พันครา
หากหยุดหมายเหมียคหม้า	พีน้อมถนนอมขวัญ
76 ลักษณะกลมกล่อมเกลี้ยง	สมุทรเหมือน
ยามจากเจียรสมุทรเพื่อน	ฟาดยู
ไถลทะเลอกทะเลื่อน	นวยเนือก นักเอย
ชุ่นน่านน้ำดินคั้ง	เคื่องด้าวเมทนี
77 ยามใดตายแตกสิ้น	สมสนุก แก่นัน
หายโศกเสียดทางทุกซ์	ที่ร้อน
คือเพลิงผลาญโลกลูก	ใจนึ่ง นั้นแม่
ใจนึ่งตระทิกข์อน	อาบร้อนห่อนขระหาย
78 ยามใดสร้อยฟ้าหายาด	ยายลง
จักใคร่ดาปลดปลง	เอาว่าง
ปุ่นปานพีหุ้มหลง	แม่เนอ นายเอย
คันแม่ปล่อยคินร้าง	ลวดเสี้ยงชีวา
79 ยามถามชื่อชู้ที่	พาวเพิง
ขอบอกป็นอันเคริง	เคร่าถ้ำ
ถามสุริยะสิ่งสิ้นเชิง	จักว่า ไปเฮย
ขอกล่าวบอกตุช้ำ	ชื่อน้องนางสมร

80. พืถามน้ำฟ้าเสียง	สมสนอง
มีบอกสารศรีพรอง	อาจเอื้อม
ถามฝนมีปุ่นปอง	ไไขเล่า นามแม่
ฤาห่อนหวนซื่อนเซื้อม	กลั่นแก้ววนิดา
81. เรียมถามไม้ไร่ค่าน	กอยัง
ขอบอกสารศรีทั้ง	ชื่อไ้
ถามสินธุ์สายสินธุ์ยัง	บ่เขย นามนัน
บ่บอกบทนั้นไ้	เท่าไ้ถนอมคาย
82. พืถามนกคู่ต้น	คายคอม อยู่เอย
จุกกุกกุกถนอม	เปล่าไ้
ถามถั่วกอกกีปลอม	ใจพื้ หมองเฮย
บั้งซื่อนุชน้องไ้	มีหื้อเรียมยิน
83. ทิพย์นามบ่คบอกเบื้อง	ถามแล เล้าแล
บ่บอกจี้จ้อแจ	ร่าร้อง
ถามขวาเล่าขวาแขว	บินกว่า ไปเฮย
ถามแขกนามนุชน้อง	แขกเต้าพรากหนี
84. ลำสัคว์เชิญชื้อซู้	มาไ้ ข่าวเอย
บกบอกนามนงไ้	แวนรู้
ต่อจนานั่งคลาไคล	ไกลจาก ไปเอย
หาชื้อเจ้าช้อยซู้	ห่อนหื้อแม่นหมาย
85. อันใดแฝงชื้อซู้	นงพงา
ถามแก่พรหมอินทรา	เจื้องเจ้า
เชิญพระหุ่งงามตา	บกบอก นามทรา
เป็นชื้อนุชน้องหน้า	นาฏอันอันใด
86. ทังมวลไซ้ชื้อน่อง	นุชนง นาฏเอย
มีอจวางวรวงค์	งายไ้
เชิญราชจูงแปลงปลง	นามใหม่ มาเนอ
ครันแม่นนามน่องไ้	จิงหื้อทานศรี
87. พลน้บเอนกล้า	คณนา

มวลมิ่งบกบางตา	ราชร่อน
ฉิ่งเดียวหนึ่งฤษา	มาปิ่น ป่วนเอย
ขับขริงพลแก้วหล่อน	เล่าแล้วลาเมื่อ
88 เมื่ออันน้องน้อยชื้อ	ลังกา
ศรีสำอางญา	เพริศแพรว
ลำแดงแก่กษัตรา	ภูนารถ แลนา
ไขปล่องทวารทิพย์แก้ว	เหยี่ยมหยื่อหย่องยื่น
89 บพิตรสุคกล่าวแก้	การทวาย
เชิญอยู่ดีเอนนาย	ปากกว้าง
จักเมื่อสู่พารา	เมืองมิ่ง เรียมมัน
โอบอินคูนุชร้าง	กลาดผู้ไคชม
90 บพิตรพระเจ้าผาบ	ภูวดล
ลือทั่วทิศะหน	มิ่งหล้า
มาจวนจบไพโรสณฑ์	แสนโยชน์ สันนิ
มีลวงลุน้องหม้า	แม่นรื้อฤการ
91 อัปมาณมีอารู้	ทิพย์นาม นาฏเอย
พลพีเหลือแปลงสาม	ส่วนเลี้ยง
บ่อจลุพงางาม	จักจาก เมื่อเอย
เต็มอยู่ไผเล่าเลี้ยง	พื้หื้ออินทรวง
92 คำจริงบ่ห่างห้อง	เสียดรอง คูน่า
ยังเลี้ยงสู้สมสนอง	หมิ่นซ้ำ
สัพเพมีปุนปอง	ยังลาก ลุเอย
บ่เชื่องพบเจ้าหล้า	ยากแท้ทิพย์เรียม
93 ปณิธานมีหุงหื้อ	เสียดสุริย์ ราชเอย
แม่นอยู่สุดผืนดิน	แผ่นหล้า
พรองรักร่วมอาคूरย์	จุงชู่ ยามเอย
ยังขรุงขลुकน้องหม้า	แทกหล้มดาตาย
94 อะสังฤห่อนเลี้ยง	พละ
เมื่อยังร่วมลิเนะ	ห้วงห้อย

ผาดนาปองปุ่นพระ	จ๊กล่าวง ลูกเอย
เชิญอิราชเจื่องซ้อย	อยู่เรือแรมอวล
95. จอมเขามัวเมฆพิน	ปักจี
สุดที่ขลนที	ลุ่มพิน
อะสังส่วนบุญมี	ยังย่อม ลูกเอย
แสนไกลกลายเป็นไกลขึ้น	เหตุอันบุญญา
96. คันยินเสียงเสียดสร้อย	รลินี
รศชราบทรวงกวนควี	ชุ่มเสียง
ปุ่นสินเฝ้าห้วยหนี่	เมื่อง่าย นายเฮย
โสมราชเป็นบ่วงเพียง	ขอควั้วกลางพนม
97. โสมแม่เป็นบาศก์บัว	นาคา
ใครจักอาจจรณา	หลุดได้
ลวงสุดชื่อพระยา	ครุชราช กี้ดีเฮย
ยังบ่อจร้างรักไว้	ตั้งเต็นดิงตน
98. โสมแม่เป็นเชื่อนขว้าง	ขัดทาง พี่เอย
แสนโยชน์เขาเขียวขวาง	ขอบกว้าง
ไปบ่ใครเขียวขวาง	เพียงแม่ เนอนาย
บรู้อือเจ้าซ้าง	ชาตินี้เป็นเคน
99. วานฟ้าลับฝ้ายฝ้า	ดวยรอย
วานเมฆยังเหลียงถอย	คายตั้ง
วานลมเล่าลมชอย	เขยกว่า คายเฮย
บ่บอกนามน้องซัน	พี่ไ้เวทนา
100. ยินเสียงจ๊กจันรื่อง	ระงมไพร
ถามถ่องนามนงไวย	มีรู
ถามไยเล่าไยไย	สังคเจียบ จันเอย
มีบ่อกซ้าคินคู้	กลั่นกู้ทรวงเรียม
101. ยินเสียงจิริครื่อง	เรียมถาม เล่าแล
บ่บอกชื่อนงราม	นาฏน้อง
ถามระนีเล่าระนีหยาม	ยินยาก ใจเอย

มีบอกบทเห็นพร้อม	เท่าร้องพรองไป
102 พิจารณ์หื้อชื่อร้อย	พันนา
ปีนึ่งก็ไคลคลา	คลาดคล้อย
เมื่อถามพระบิดา	ชนกนารถ นางเอย
บ่ไซ่นามน้องน้อย	นาฏเนื้อยาใจ
103 บพิตรภิวาทน้อม	นมัสการ กล่าวเอย
มาอยู่กลางไพรสถาน	ปากกว้าง
พอปีเปลี่ยนเนานาน	เมินยั้ง นักเอย
พลพอกมवलเมี้ยนร้าง	ยากแท้ขอลา
104 ระบายจูงขึ้นยาว	พันปี
อวนอ่อนจูงพรานี	บอกเจ้า
เมื่อลุนกราบถาษี	บักบอก บทแล
ศรีอนงค์น้องหน้า	ชื่อชั้นสังกา
105 คาวบสประสาทถ้อย	องค์การ ราชัน
ว่าชื่อศรีเขาวมาลย์	แม่นแล้ว
เอาอวลอ่อนนงคราญ	ทานทาน เมื่อเนอ
เป็นนาบุญผู้แผ้ว	เที่ยงทัตทศธรรม
106 ราชขมขึ้นไหว	คาวบส
สารสั่งอภารศ	แผ่นฝ้าย
ถึงท่านทรงยศ	ปีตุเรศ แลนา
ไซโษฐ์ออกแหมยวาย	กล่าวถ้อยลาถิ่น
107 พระภูวเบศยั้ง	สถิตย์สถาน ก่อนทรา
อวนอ่อนจักขอขมา	โทษไ้
ปทักษิณตราบเจ็ดวา -	ระรอบ แลนา
กราบกรานตนท้าวไ้	นอบน้อมนมัสการ
108 พิตรปกเกษเกล้า	จอมขวัญ ม่อนเอย
พระย่อมหามุกมัน	มากเลียง
พระคุณท่านร้อยพัน	จักอ่าน นับแล
นับเท่าดินฟ้าเสียง	มีเสียงคุณกระนิง

- 109** อำลานบบาทไท้ เจ้าระสี ก่อนแล
 เชิญท่านอยู่สวัสดิ เนอเจ้า
 พระคุณคือโคตรา คริงจะหม่อม อวนแล
 จูงยืนโยชน์ร้อยเข้า ขวบเทอญแสนฉนำ
110 อยู่เนอไม้ไผ่ป่า ไพรดง ค่านนี้
 อย่าหล่นเหลืองใบลง มิ่งม้วย
 อยู่เนอหมู่ซางบง ป่าไผ่ เฝียวเอย
 สระบวกอ่าแห่งห้วย อยู่เทอญที่ธาร
111. อยู่ดีเนอหมู่เนื้อ เสือสิงห์
 ทังหมู่กวางฟานลิง เพื่อนซ้าง
 ทังหมูหมีแรดกระทิง เมื่อก่อน แลเนอ
 ลาแหล่งไพรพฤษ์กว้าง บ่เมี้ยนไมตรี
112 โกกิลาขวาแขวกขุ่ม กาแก อยู่เนอ
 เขียนเขาเอียงอันแล ป้องเปล้า
 ยุงยางกาทกัถลี รุ่งจอก จิบเอย
 ทังกะทาเตนกกเค้า ก่างก็สวัสดิ
113 อินดูปราสาทแก้ว เคยสถิตย์ ม่วนนอ
 อยู่เป็นสุขสมสนิท เสพสร้าง
 สุมคราคลาดมิด หมองหม่น ชะแล
 ห่อนพอกคีนสืบสร้าง เลิกล้างมลทิน
114 บพิตรปกเศษเกล้า ศีลาจารย์ ท่านเอย
 ม่อนจักชวนนงคราญ แม่เต้า
 เอาอวนร่วมเรียงสถาน ครองราชย์ วงศ์เอย
 จักสมสงวนน้องหน้า มีที่อคลาดทรวง
115 โฉมพระเจ้าขึ้นชู ชมอวล อ่อนตรา
 ชมอวลสายสงวน ขอดขวัน
 ขอดขวันฟ้าเฝืออวล กลมกล่อม นุชเอย
 กลมกล่อมพื้นเนื้อพื้น เฝียบพื้นขวัญเดียว
116 สมสมรเจ้ายอดมือน องค์กรอน อ่อนตรา

องค์อ่อนเรียมชมออน	อ่อนแก้ว
อ่อนแก้วสายสมร	ฝั่งฝาก ฝนเฮย
ฝั่งฝากซีพริตแล้ว	จักเสียงสีเนห์
117. บุญมาลุลากได้	ดวงไท
สละซีพริตเวียนไว	ว่องไว
สัจสีเนห์เน่งนิจใน	ฤๅไน ไคแม่
อาราธน์เป็นเจ้าไท	ตราบเมี่ยนเมื่อมรณ
118 ลุเถิงนครศแก้ว	กาสิ
พิเศกองค์เทวี	ใหม่หม้า
ทังกลองอุ่นเมืองดี	รมเยศ ยลเอย
ปกป่าวทุกแหล่งหล้า	เหล่าเหล่นสัพพะ
119 ศรีสิทธิพิเภยสร้อย	สังกา
หุดหล่อหลังธารา	เหียงหิ้ง
พระพรหม์พฤตธา	เร้วริบ ถวายเอย
ทิมายืนหมั้นปีสิน	คู่เพียงจักรวาล
120 ทังมวลมาม่วนเหล่น	เชยบาน
พิเยกศรีนงคราญ	แวนแก้ว
โชคไชยทั่วทิศสถาน	ไตรโลก แลนา
โพยภัยจุงตลาดแคล้ว	นาฏน่องสุขสงวน
121. พระระสีท่านเจ้า	ภาวนา
คือพระตักสีลา	ผ่านเผ้า
สัพพะพยาธินักหนา	ศิริระราบ ลงเอย
เถิงซีพริตเรียงเจ้า	ล้วงด้าวแดนพรหม
122 สุรินทร์เขียนจิตด้วย	อิตตา
ยังคร่าวคราวสังกา	ก่อนก็
เป็นคะโลงเฉลิมนรา	ไทยทั่ว ทิศเฮย
คำชุกซอนซอนลี	เลียบเทอะพฤตอาจารย์

ในบทลงท้ายนี้เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับบทลงท้ายของโคลงมั่งทรารบเชียงใหม่ก็จะเห็นได้ว่าเป็นผู้แต่งคนเดียวกันดังนี้

สุรินทร์เขียนขริดด้วย	อิตตา
ยังคร่าวคราวมั่งทรา	ผราวพร้าย
เชียงใหม่เขตล้านนา	ไทยทั่ว ทิสเฮย
เป็นกันโลงไว้ให้	แก่ผู้ประสงเส้น

หมายเหตุ โคลงปทุมสังกานี้มีทั้งสิ้น 218 บท แต่เมื่อมาพิจารณาแล้วเห็นว่ามีการแต่งต่อเติมเข้ามาภายหลังอยู่มากดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องตัดออกบ้างเพื่อให้ไม่เสียดสชาติในเนื้อหาสาระและการใช้ศัพท์สำนวน แต่ก็ยังมีข้อบกพร่องอีกมากซึ่งถ้าหากได้รับการแก้ไขโดยผู้รู้ที่แท้จริงก็อาจจะทำให้ได้ใจความที่สมบูรณ์อันจะเป็นแบบอย่างเพื่อคนรุ่นหลังจะได้ศึกษาต่อไป เมื่อตัดบางส่วนออกไปแล้วส่วนที่เหลือนั้นนับได้เพียง 122 บทเท่านั้น สันนิษฐานว่าน่าจะมีบางส่วนของขาดหายไปด้วย จึงได้มีการแต่งเติมกันขึ้นมาใหม่แต่ก็ไม่ได้ใจความที่สอดคล้องและเหมาะสมหวังว่าจะมีท่านผู้รู้ได้มาทำการวิเคราะห์ให้กระจ่างและทำให้สมบูรณ์แบบสืบไป

» ØÃÒâ³ ÀÔ; ¢Ø «
(แก้ไขเรียบเรียง)